

- από το άρθρο 5, στοιχεία β' και δ', της οδηγίας 2009/147, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2013/17, καθόσον δεν διασφάλισε την προστασία των ειδών πτηνών που μνημονεύονται στο άρθρο 1 της οδηγίας αυτής, μεταξύ άλλων της σπουργιτόγλαυκας (*Glaucidium passerinum*), του αιγίωλιου (*Aegolius funereus*), του λευκονώτη δρυοκολάπτη (*Dendrocopos leucotos*) και του τριδάκτυλου δρυοκολάπτη (*Picooides tridactylus*), και συγκεκριμένα δεν έλαβε μέτρα προκειμένου τα είδη αυτά να μη θανατώνονται και να μην παρενοχλούνται κατά την περίοδο αναπαραγωγής και εξαρτήσεως και προκειμένου οι φωλιές και τα αυγά τους να μην καταστρέφονται, βλάπτονται ή απομακρύνονται με πρόθεση εντός της δασικής εκτάσεως της Βιάλωιεζα.

2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 338 της 9.10.2017.

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Φεβρουαρίου 2018 η Red Bull GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 30 Νοεμβρίου 2017 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-101/15 και T-102/15, Red Bull GmbH κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-124/18 P)

(2018/C 200/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Red Bull GmbH (εκπρόσωποι: A. Renck, rechtsanwalt, S. Petivlasova, abogada)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Marques, Optimum Mark sp. z o.o.

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση της 30ής Νοεμβρίου 2017 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-101/15 και T-102/15,
- να ακυρώσει τις αποφάσεις του πρώτου τμήματος προσφυγών του καθού της 2ας Δεκεμβρίου 2014 στις υποθέσεις R 2037/2013-1 και R 2036/2013-1, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο αναρέσεως, η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', και του άρθρου 4 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα (¹), την οποία δέχθηκε το Γενικό Δικαστήριο (στο εξής: ΓΔ) σε σχέση με σήματα που συνίστανται σε συνδυασμό χρωμάτων προσκρούει στις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αναλογικότητας. Το ΓΔ κακώς επέβαλε νέα και δυσανάλογη απαίτηση για τη γραφική παράσταση σημάτων που συνίστανται σε συνδυασμό χρωμάτων στηριζόμενο στην εσφαλμένη παραδοχή ότι τέτοια σήματα είναι από τη φύση τους λιγότερο σαφή. Πρώτον, η παραδοχή αυτή στερείται νομικής βάσεως, δεν αντιστοιχεί σε κανένα από τα αναφερόμενα στη νομοθεσία αντικείμενα και έχει ως αποτέλεσμα να δημιουργείται σε βάρος των σημάτων που συνίστανται σε συνδυασμό χρωμάτων παράνομη και δυσανάλογη διάκριση σε σχέση με όλα τα άλλα είδη σημάτων, όπως σήματα που συνίστανται σε ένα μόνο χρώμα, τα λεκτικά σήματα, τα γραφιστικά σήματα και άλλα. Δεύτερον, τα κριτήρια που τίθενται στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνουν στην ίδια την φύση των σημάτων που συνίστανται σε συνδυασμό χρωμάτων, αφού τα σήματα αυτά, όπως έχει γίνει σαφώς δεκτό από το Δικαστήριο στην απόφαση *Libertel* (²), είναι χωρίς οριοθέτηση στον χώρο. Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση στην πραγματικότητα περιορίζει τα καθαυτά σήματα που συνίστανται σε συνδυασμό χρωμάτων εξομοιώνοντάς τα με έγχρωμα εικονιστικά σήματα, σήματα θέσεως ή σήματα μοτίβου. Τρίτον, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση καθιστά εν δυνάμει άκυρο πάνω από το 85 % των σημάτων που έχουν καταχωριστεί στο μητρώο του καθού και που συνίστανται σε συνδυασμό χρωμάτων όπως τα επίμαχα σήματα.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το ΓΔ παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', και το άρθρο 4 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα λόγω εσφαλμένης και ανεπίτρεπτης ερμηνείας της αποφάσεως *Heidelberger Bauchemie*⁽³⁾, καθόσον επέβαλε τρεις σωρευτικές προϋποθέσεις για τη γραφική παράσταση σημάτων που συνίστανται σε συνδυασμό χρωμάτων, ήτοι (α) τις ακριβείς αποχρώσεις των επίμαχων χρωμάτων, (β) τις αναλογίες τους και (γ) τη διευθέτησή τους στον χώρο. Οι προϋποθέσεις αυτές δεν ήταν απαραίτητες στο πλαίσιο της αποφάσεως εκείνης, και έχουν δυσανάλογα επαχδές αποτέλεσμα αποκλειστικά και μόνο στην κατηγορία ή στην κλάση σημάτων ή σημείων που συνίστανται είτε σε συνδυασμό χρωμάτων είτε σε ένα μόνο χρώμα. Επιπλέον, η τρίτη, και προσφάτως επιβαλλόμενη, σωρευτική προϋπόθεση φέρεται να δικαιολογείται από την «περιορισμένη εγγενή ικανότητα των χρωμάτων να μεταφέρουν συγκεκριμένη σημασία». Ωστόσο, η τελευταία εξετάζοταν μέχρι τώρα στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του διακριτικού χαρακτήρα για την ενδεχόμενη καταχώριση του σημείου ως σήματος και όχι βάσει της απαιτήσεως να μπορεί αυτό να αναπαρασταθεί γραφικά, το οποίο σημαίνει ότι από το κριτήριο αυτό συνάγεται αμέσως η ακυρότητα της καταχωρίσεως χωρίς τη δυνατότητα να αποδειχθεί ο αποκτηθείς διακριτικός χαρακτήρας ή να θεραπευθεί η ακυρότητα με άλλο τρόπο. Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει επίσης στο άρθρο 4 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα καθόσον απαιτεί «ρητή» περιγραφή για το είδος των επίμαχων σημάτων και καθόσον περιορίζει παράνομα τον πραγματικό ορισμό τέτοιων σημάτων μόνο σε εκείνα που διαθέτουν μία διευθέτηση στον χώρο (δηλαδή εικονιστικά) η οποία αντιστοιχεί στην υποτιθέμενη μεταγενέστερη πραγματική χρήση του σήματος.

Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το ΓΔ παραβίασε την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης καθόσον παρέλειψε να λάβει υπόψη και να αξιολογήσει στην απόφασή του το γεγονός ότι η αίτηση καταχωρίσεως του πρώτου προσβαλλόμενου σήματος είχε κατατεθεί πριν την απόφαση *Heidelberger Bauchemie*, αποκλείοντας συνενός το ενδεχόμενο εφαρμογής των αρχών που τέθηκαν με τις αποφάσεις του Δικαστηρίου στις υποθέσεις *Lambretta*⁽⁴⁾ και *Cactus*⁽⁵⁾. Επιπλέον, παραβίασε την αρχή αυτή καθόσον δεν προέβη σε συνολική αξιολόγηση έγκριτων και αξιόπιστων πηγών, κανόνων και διατάξεων που τυγχάνουν εφαρμογής, νομολογίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και των κατευθυντήριων γραμμών του καθού προκειμένου να καθορίσει αν όλες οι κρίσιμες περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως μπορούσαν σωρευτικά να οδηγήσουν στη διαπίστωση ότι το καθού παρέσχε στην αναιρεσείουσα συγκεκριμένες, ανεπιφύλακτες και μη αντιφατικές διαβεβαιώσεις, στις οποίες στηρίχτηκε η αναιρεσείουσα και ως προς τις οποίες συμμορφώθηκε, γεγονός που οδήγησε στη διατήρηση εύλογης δικαιολογημένης εμπιστοσύνης από την πλευρά της.

Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το ΓΔ παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας καθόσον δεν έλαβε υπόψη τον δυσανάλογο χαρακτήρα της ακυρώσεως αμφοτέρων των προσβαλλόμενων σημάτων υπό τις εξαιρετικές περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως. Πιο συγκεκριμένα, το ΓΔ δεν έλαβε υπόψη ότι οι σκοποί ακρίβειας και σαφήνειας, καθώς και η ασφάλεια δικαίου, θα διαφυλάσσονταν νομίμως εάν η αναιρεσείουσα είχε κληθεί και της είχε δοθεί η δυνατότητα να διευκρινίσει την περιγραφή και των δυο σημάτων έτσι ώστε να παραμείνουν καταχωρισθέντα στο μητρώο, αντί να ακυρωθούν και οι δυο καταχωρίσεις.

Με τον πέμπτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το ΓΔ παρέβη τον Κανονισμό Διαδικασίας του καθόσον εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού αυτού και καταδίκασε την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα. Οι εξαιρετικές περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως και η αρχή της ισότητας επιτάσσουν, σύμφωνα με το άρθρο 135, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, να μην καταδικαστεί η αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα (αλλά να καταδικαστεί το καθού στα έξοδα αυτά).

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1).

⁽²⁾ Απόφαση της 6ης Μαΐου 2003, *Libertel*, C-104/01, EU:C:2003:244.

⁽³⁾ Απόφαση της 24ης Ιουνίου 2004, *Heidelberger Bauchemie*, C-49/02, EU:C:2004:384.

⁽⁴⁾ Απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2017, *Brandconcern BV κατά EUIPO και Scooters India (Lambretta)*, C-577/14 P, EU:C:2017:122.

⁽⁵⁾ Απόφαση της 11ης Οκτωβρίου 2017, *EUIPO κατά Cactus SA (Cactus)*, C-501/15 P, EU:C:2017:750.

Προσφυγή της 22ας Μαρτίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-207/18)

(2018/C 200/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: É. Gippini Fournier, G. von Rintelen και J. Samnadda)